

NIEUWSBRIEF

Medical Mission International

Gezondheid, genezing en hoop!

MMI biedt hoop in Zuid-Soedan

Blind meisje dat gewond is geraakt tijdens de oorlog ondergaat zichtherstellende oogoperatie

Medical Mission International heeft voor de derde keer een succesvolle missie in het kader van oogoperaties uitgevoerd in een afgelegen en arm gebied in het noorden van Yida in Zuid-Soedan. Dankzij toegewijde donateurs zijn deze medische ingrepen kosteloos beschikbaar voor arme en lijdende mensen in afgelegen gebieden. Meer dan 700 mensen werden onderzocht en kregen medische zorg en artsen voerden 245 oogoperaties uit tijdens de zevendaagse missie.

Tabitha van zes jaar oud was het jongste patiëntje dat een zichtherstellende operatie mocht ondergaan en haar situatie greep het hele team enorm aan. Kortgeleden was Tabitha blind geworden toen een bom vlakbij haar was ontploft. Het voortdurende conflict in Zuid-Soedan blijft het land verscheuren, waarbij onschuldige kinderen verminkt worden of om het leven komen. Volgens het medische team blijft het aantal patiënten dat een verwonding aan een oog oploopt toenemen. De verwondingen weerspiegelen het aanhoudende geweld dat in 2013 begon met de burgeroorlog in Zuid-Soedan.

"Tabitha is een bijzonder kind dat een complex trauma heeft opgelopen. We zijn de MMI-donateurs dankbaar dat zij ons in staat stellen gewonde kinderen zoals Tabitha te behandelen," vertelde Johan Claassen, contactpersoon van MMI in Zuid-Soedan. Tabitha stond buiten, niet ver van de hut van haar familie vandaan, toen er een bom, waarschijnlijk een mortiergranaat, vlakbij ontplofte.

Ze werd aan haar beide ogen blind en verloor haar linker onderarm. Hoewel haar rechterarm intact is gebleven, kan ze die niet meer gebruiken.

Dr. Pons, één van de artsen van het team, onderzocht Tabitha op de eerste dag van de missie. Granaatscherven en explosief materiaal hebben haar ogen beschadigd en daarnaast heeft ze traumatische staar ontwikkeld.

Tijdens de operatie verwijderde Dr. Pons stof, zand en vreemde voorwerpen die in haar ogen terecht waren gekomen en verwijderde met succes aan een oog staar.

"Het gaat langzaam maar beter met Tabitha. Ze kan verschillende kleuren onderscheiden en ze merkt het op en kijkt op wanneer mensen iets in haar nabijheid doen, zoals water inschenken," zo vertelde Claassen. Enkele dagen na Tabitha's operatie zat Claassen ongeveer drie meter bij Tabitha vandaan en zwaaide naar haar. Toen zij op hem reageerde door haar gedeeltelijk geamputeerde arm op te tillen, hilde haar moeder van blijdschap.

Sinds de operatie is Tabitha minder bang, rustiger en schreeuwt ze niet meer als ze niet dicht bij haar moeder is. Na de operatie was het voor het medische team gemakkelijker

om Tabitha te benaderen en probeerde Tabitha zelf haar ogen open te doen zonder dat zij hiertoe werd aangespoord.

“Het voelt als een wonder dat we haar hebben kunnen helpen. Het feit dat ze niet meer volledig blind is, is een enorme winst voor haar en alle anderen hier die lijden aan blindheid die te genezen is,” aldus Claassen.

Net als Tabitha kwamen veel patiënten weken van tevoren aan op de vooraf afgesproken locatie. Mensen sliepen wanhopig buiten op de grond, om bij aankomst van het medische team hulp te krijgen. Claassen vertelde dat de patiënten van heinde en verre kwamen, de blinden werden door anderen begeleid bij het lopen. Veel patiënten meldden dat ze meer dan een week moesten lopen om de locatie van het team te bereiken. Naast de zichtherstellende oogoperaties verleende het team zorg aan talrijke kinderen met ernstige oogaandoeningen, infecties en andere bacteriële ziektes.

Twee zussen, beide weduwe, reisden samen vijf dagen zodat de blinde van de twee, Zainab, een oogoperatie kon ondergaan. De dag na de operatie zaten de zussen vrolijk samen en lachten met elkaar. Zainab greep de arm van haar zus en vertelde blij dat ze niet meer blind was en dat ze kon zien dat de hoofddoek die ze droeg de kleur van de zon had. Zainab zei dat ze dolblij was om het gezicht van haar zus weer te zien nadat ze meer dan vijf jaar volledig blind was geweest door staar.

“Wat een contrast voor en na deze operaties,” vertelde Claassen.

“Patiënten zoals Zainab liepen langzaam met hun hoofd naar beneden en moesten begeleid worden. Zainab en honderden andere lijdende mensen hebben zichtherstellende operaties ondergaan en hebben weer plezier en hoop, en kinderen zoals Tabitha hoeven niet meer in duisternis te leven.” +

